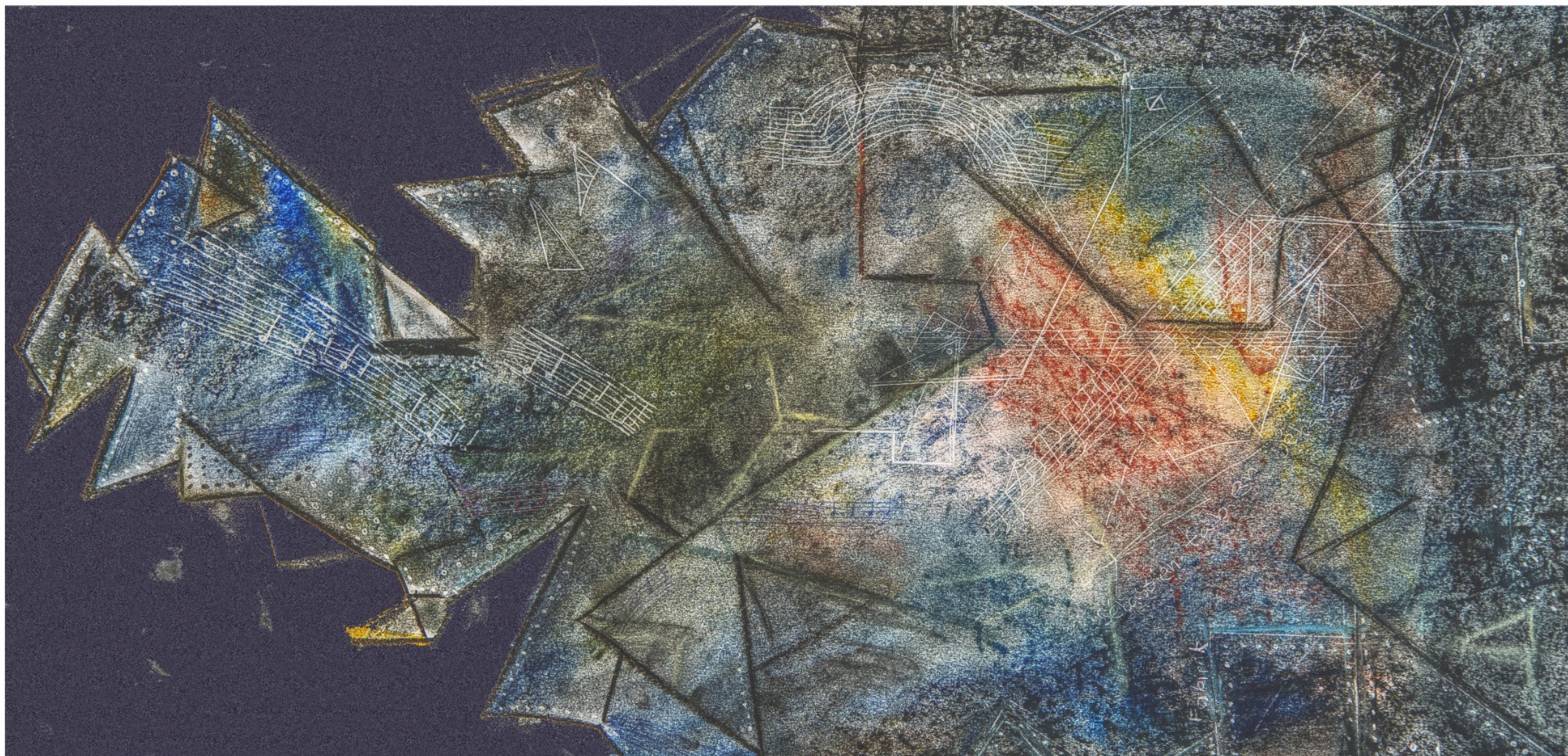

ANGINE DE POITRINE

Fabienk

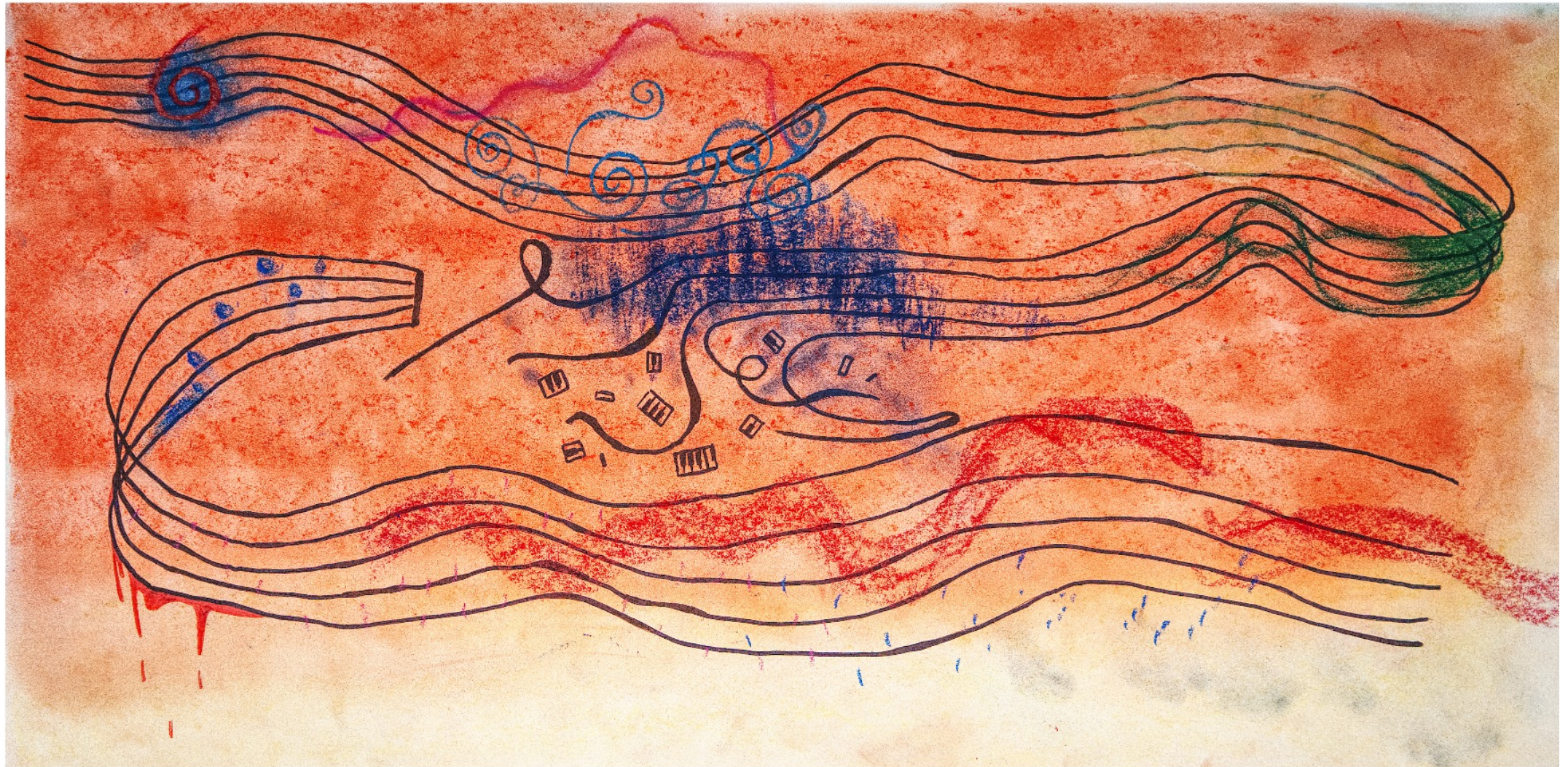
ANGINE DE POITRINE

I dette værk har vi undersøgt nummeret "Fabienk" af bandet Angine de Poitrine som et visuelt værk. Vi har valgt værket, fordi det skiller sig ud og udfordrer grænserne for musik, hvilket vi gerne ville forsøge af formidle på billedform. Bandet har allerede et meget stærkt visuelt sprog, og derfor har vi valgt at genbruge en del af deres elementer, såsom prikker og trekanter. For at afbilde musikkens eksperimenterende form har vi tegnet uforudsigelige former. For at illustrere, at musikken vokser og bygger oven på sig selv, har vi skabt en figur, der bliver større og større. Vi har også taget udgangspunkt i metrikken og mikrotonaliteten og nedskrevet musikkens centrale rytmer. Derudover har vi brugt farver til at formidle sangen. Farverne er valgt ud fra vores egen oplevelse af stykket. Der sker et skift i nummeret omkring 2:57, hvilket vi har valgt at markere i værket ved hjælp af farverne.

*"Thanks for visiting our planet. Please stay as long as you like."
(@mirkocaserta, youtube kommentar)*

Lyt til musikken her

AMY BEACH

Piano Quintet, Op. 67

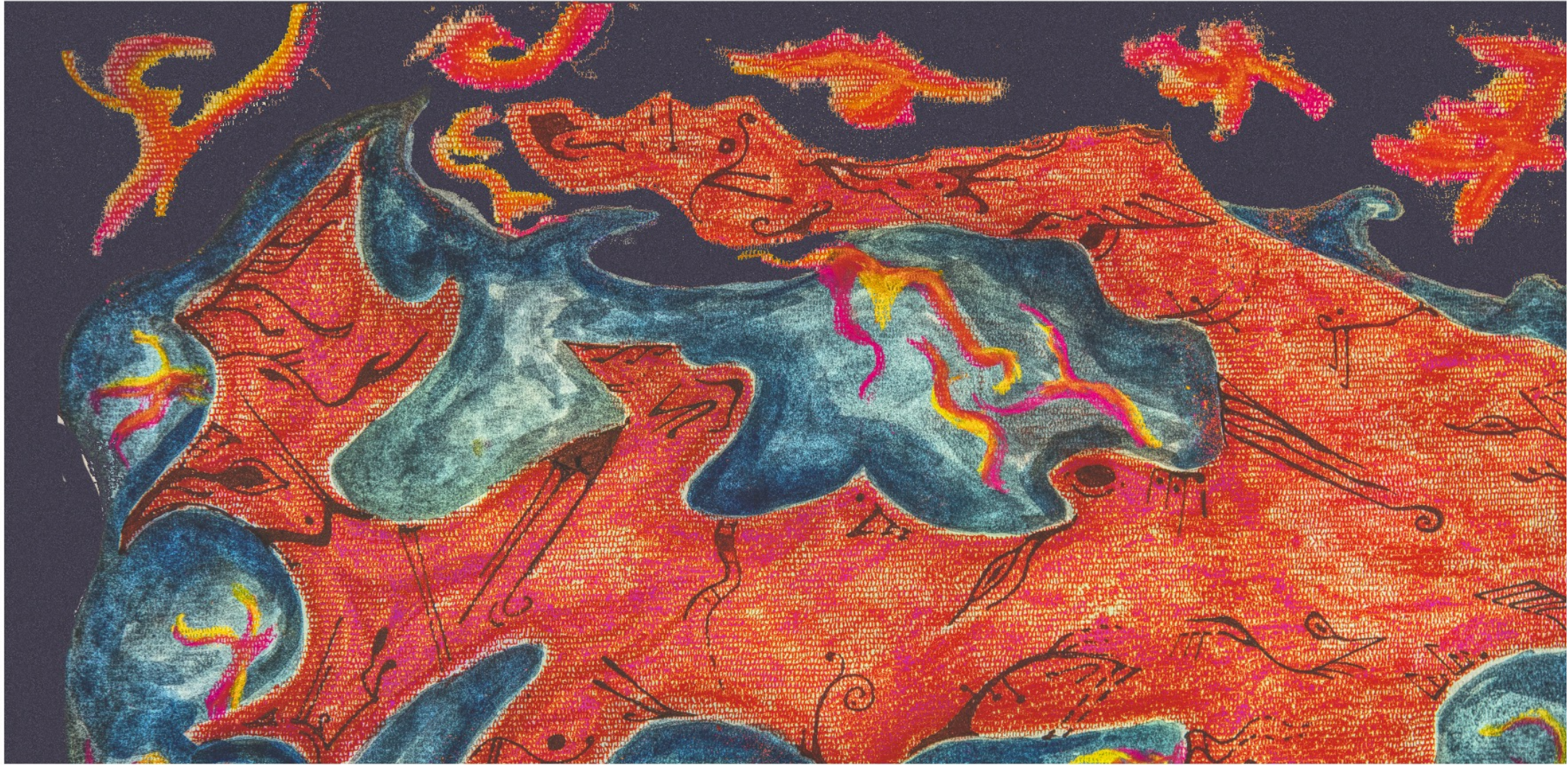
Amy Beach

Hvilke former og farver ser du når musikken bevæger sig forbi øregangenes grænser og sætter sig fast i din hjerne? Kan den forkerte farve få tårerne til at presse sig på? Kan penslen styres af ørene i stedet for hånden?

Vi har arbejdet med den første succesfulde kvindelige amerikanske komponist, Amy Beach. Amy Beach havde selv synæstesi og det siges, at hun græd, når farverne omkring hende ikke passede til de farver, musikken plantede i hendes hoved. Vi er overbevist om, at dette også afspejler sig i hendes musik, som er stærkt præget af følelser og karakter. Vi har, i vores fortolkning af 3.sats af Beachs klaverkvintet (opus. 67), fokuseret på, hvordan kontraster kan bruges til at komplimentere hinanden. Dermed også på, hvordan Amy Beach skildrer dette i sin musik.

Lyt til musikken her

DELIA DERBYSHIRE

Pot Au Feu

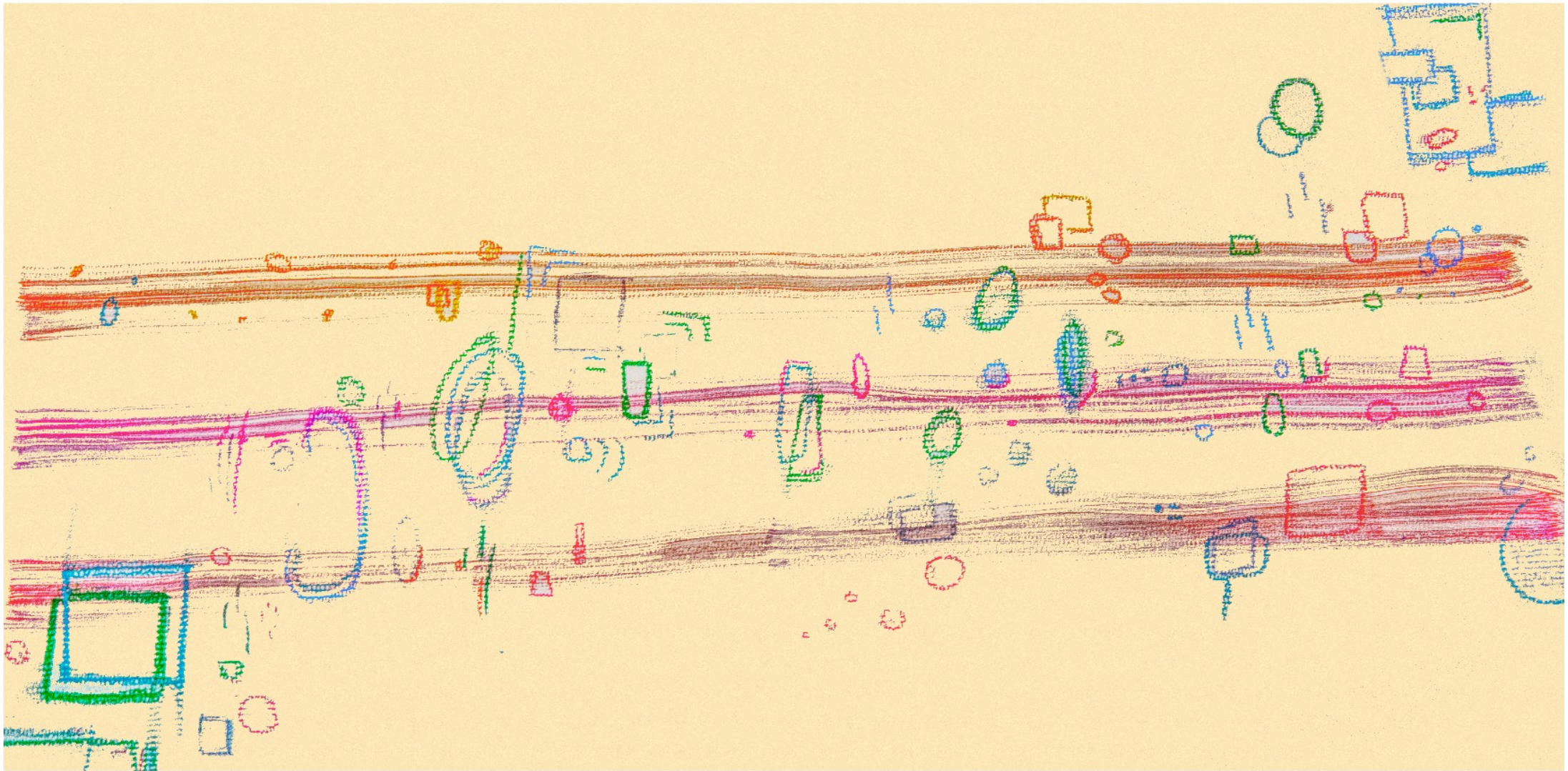
Pot au Feu – Delia Derbyshire

Vores værk tager udgangspunkt i Delia Derbyshire's elektroniske komposition, Pot au Feu. Delia Derbyshire var elektronisk musiker og komponist i 60'erne og pioner inden for genren. Med hendes dybt unikke, nytænkende og visuelle lydbilleder, er hun kendt som moderen bag elektronisk musik. Hun arbejdede for BBC's radiophonic workshop, hvor hun blandt andet var med til at lave den elektriske musik til temaet for Doctor Who serien. Netop det mystiske, fremmede og lidt spacy er noget, man kan genkende i mange af hendes kompositioner - også i "Pot au Feu". Det er uvist hvilken specifik sammenhæng "Pot au Feu" blev skrevet i, men da vi lyttede til stykket, ledte det vores tanker hen på tanker om en slags alien-organisme eller noget fra en fremmed planet. Vi har prøvet at repræsentere de forskellige elementer i stykket med deres egne konkrete elementer i vores værk. Vi så den mørke rumlen i værket som en slags torden eller hav, som repræsenteres ved det blå bagerst. Den røde figur repræsenterer de kraftige og voldsomme mere skingre og - for os - ildlignende dele af værket. De helt skarpe toner repræsenteres ved de gule og lyserøde gnister, som også er en del af det her næsten brændende lydbillede. De sorte figurer er billede på de korte morse-agtige toner, som visuelt også minder om morsekode.

"What we are doing now is not important for itself but one day someone might be interested enough to carry things forwards and create something wonderful on these foundations."

Lyt til musikken her

JULIUS EASTMAN
Femenine

JULIUS EASTMAN - FEMENINE

Julius Eastman er en Amerikansk komponist og blandt de første komponister, der kombinerede processerne i minimalistisk musik med andre metoder til at udvide og modificere sin musik, som fx eksperimentel musik, og hanskabte dermed det, han kaldte for "organisk musik".

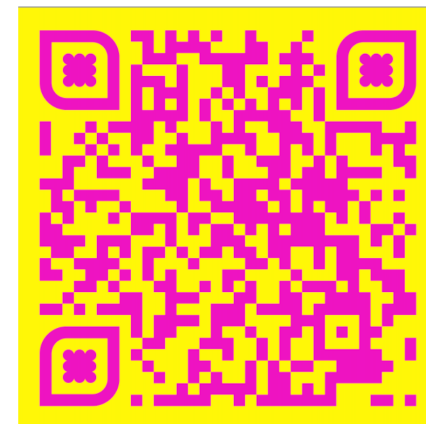
Julius Eastman levede fra 1940 til 1990. Han troede på kønsfluiditet, også før det blev taget på i bredere politiske kontekster, og dette er ofte et tema i hans musik.

Som en stolt, homoseksuel, sort mand opførte han sommetider en af sine signaturkompositioner, *Feminine*, iført en kjole. Komponisten er blandt andet kendt for at sige: "What I'm trying to achieve is to be what I am to the fullest".

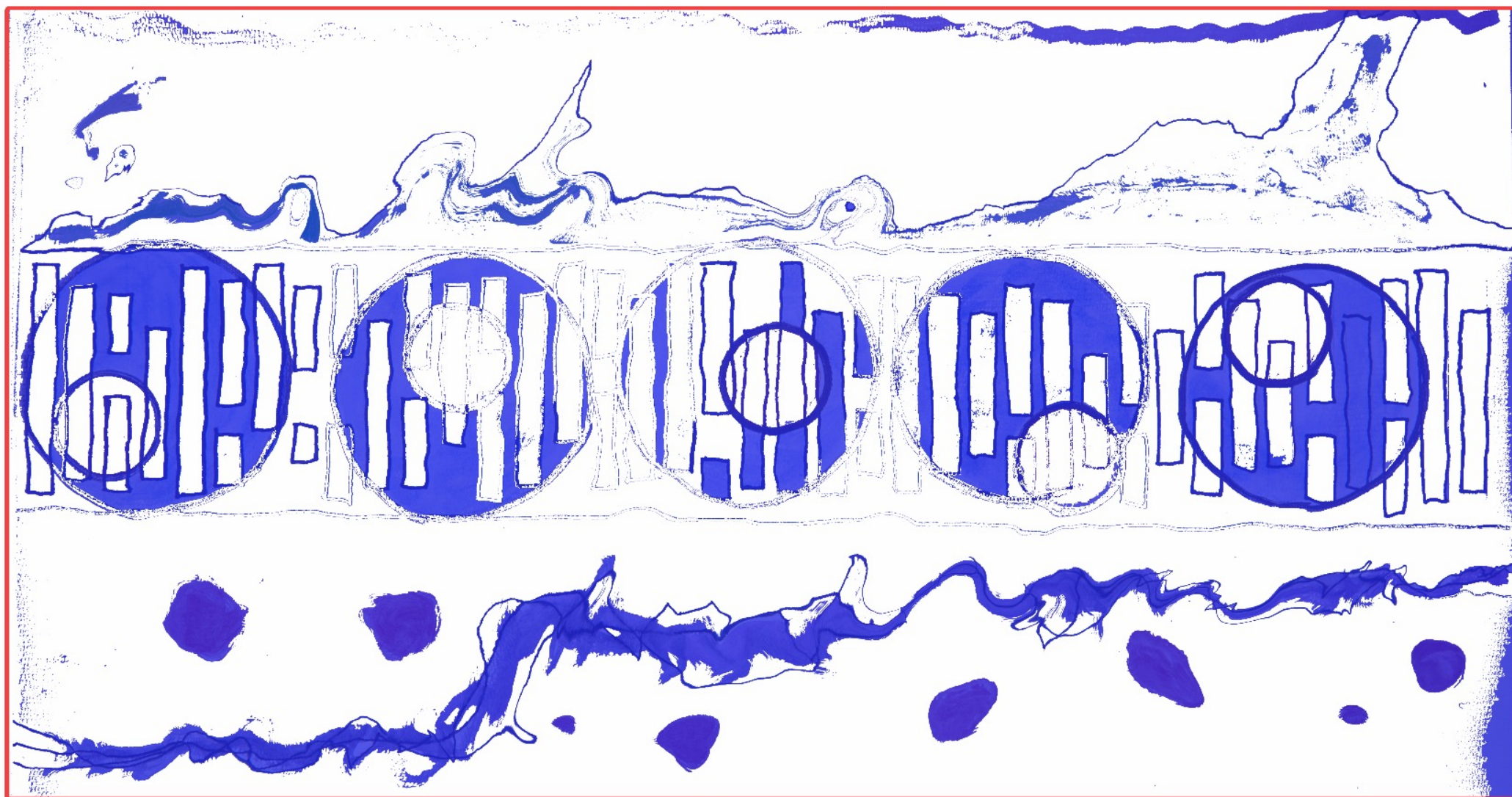
Vores opgave bestod i at træffe æstetiske valg for værket som havde vi selv synæstesi, hvor en sans udløser en oplevelse i en anden. Vi fokuserede på, hvilke farver og former, vi associerede med forskellige lyde, og kom hurtigt frem til, at Julius Eastman's forskellige, men tætkodede, sekvenser i værket *Feminine*, mindede os om en solopgang over havet.

Vi har derfor anvendt lette og lyse farver som lyserød, orange og gul, men samtidig leget med at sørge for, at farverne stiger i intensitet som en sol, der stiger op over havet. Også blandingen af komplementær- og tvetydige farver skaber værkets nuancer. Vi har som en del af vores værk inkorporeret en form for nodelinjer, der illustrerer solens bane samt giver beskueren en simpel mulighed for at læse værket som enkelte melodier og samtidig som en helhed.

Vores første indtryk af sangen var den lette stemning, som opbygges roligt fra starten. Den skrider gradvist fremad og bliver, mere intens men forholder sig stadig let. Derfor har vi forsøgt ikke at skabe nogle tunge linjer i værket, hvilket afspejles i værkets subtile overfladestruktur.

Lyt til musikken her

GYÖRGY LIGETI
Musica Ricercata

György Ligetis "Musica Ricercata"

Vores værk er et grafisk partitur til György Ligetis "Musica Ricercata" og skal altså illustrere forholdet mellem lyd og visuelle former. Vi har valgt at primært arbejde med blå farver, cirkler, linjer og prikker for at vise, hvordan musik kan opleves visuelt.

Cirklerne og de gentagne former repræsenterer musikkens rytmer og gentagelser, mens de ujævne linjer viser bevægelse og variation i lyden. Vi har valgt at lade formerne overlappe hinanden, så værket både virker struktureret og kaotisk. Derudover har vi valgt at fokusere på sangens klaverbrug, da det især er det, som gør sangen unik. Det har vi gjort ved at male tangent-lignende streger i midten.

Ligeti har selv udtalt: "I think of music as a kind of complex pattern of a sound." Citatet viser, hvordan musik kan forstås som mønstre af lyd, der også kan oversættes til visuelle mønstre. På den måde forsøger vores værk at gøre musikken synlig og give mulighed for at opleve forbindelsen mellem lyd og billede.

Lyt til musikken her

PER NØRGAARD

Symphony no. 6, "Når alt kommer til alt..."

Per Nørgårds 6. Symfoni: "At the end of the day": I. Moderato

*Per Nørgård sagde selv at hans livsmotto var "at forvirre flest muligt mest muligt"
Det synes vi både passer godt til hele projektet idet, at det bøjer vores ide om hvad musik er og hvordan det kan udtrykkes i form af kunst, hvilket godt kan være en lidt forvirrende affære.*

*De tre linjer på kunstværket tager udgangspunkt i tidsintervallerne:
00:00 – 01:00, 08:15 – 09:15 og 15:00 – 16:00*

Vi har valgt at bruge en ensformig grundfarve i de blå og grønne nuancer, så den magenta farve står frem som kontrast til det generelle lydbillede i stykket. Farven symboliserer de lyde der skiller sig ud, og forstyrrer atmosfæren. Stemningen ændrer sig i løbet af stykket, der i tegningen illustreres igennem overgangen til mørkere nuancer.

Lyt til musikken her

DAPHNE ORAM
1966 *Interrupted*

Daphne Oram: Musik som visuel kunst

Daphne Oram (1925–2003) var en britisk musiker og en af de første til at udvikle og arbejde med elektronisk musik – den elektroniske musiks moder. I 1950'erne udviklede hun sin egen teknik kaldet Oramics, hvor hun tegnede former, linjer og mønstre direkte ind på specielle filmstrimler, som derefter blev scannet ind i en maskine for at skabe lyd. For Oram smeltede musik og billedkunst derfor sammen, fordi hun bogstaveligt talt tegnede lydene. "You take a sound, any sound, record it and then change its nature by a multiplicity of operations... you produce a vast and subtle symphony. It's a sort of modern magic."

Citatet viser, hvordan Oram så lyd som noget, der kunne forandres, formes og manipuleres kreativt ved hjælp af og i samarbejde med teknologien igennem datidens tidlige synthesizers. Hendes arbejde er derfor særligt interessant i forhold til synæstesi og grafiske partiturer, fordi det netop udforsker forbindelsen mellem det, vi hører, og det vi ser.

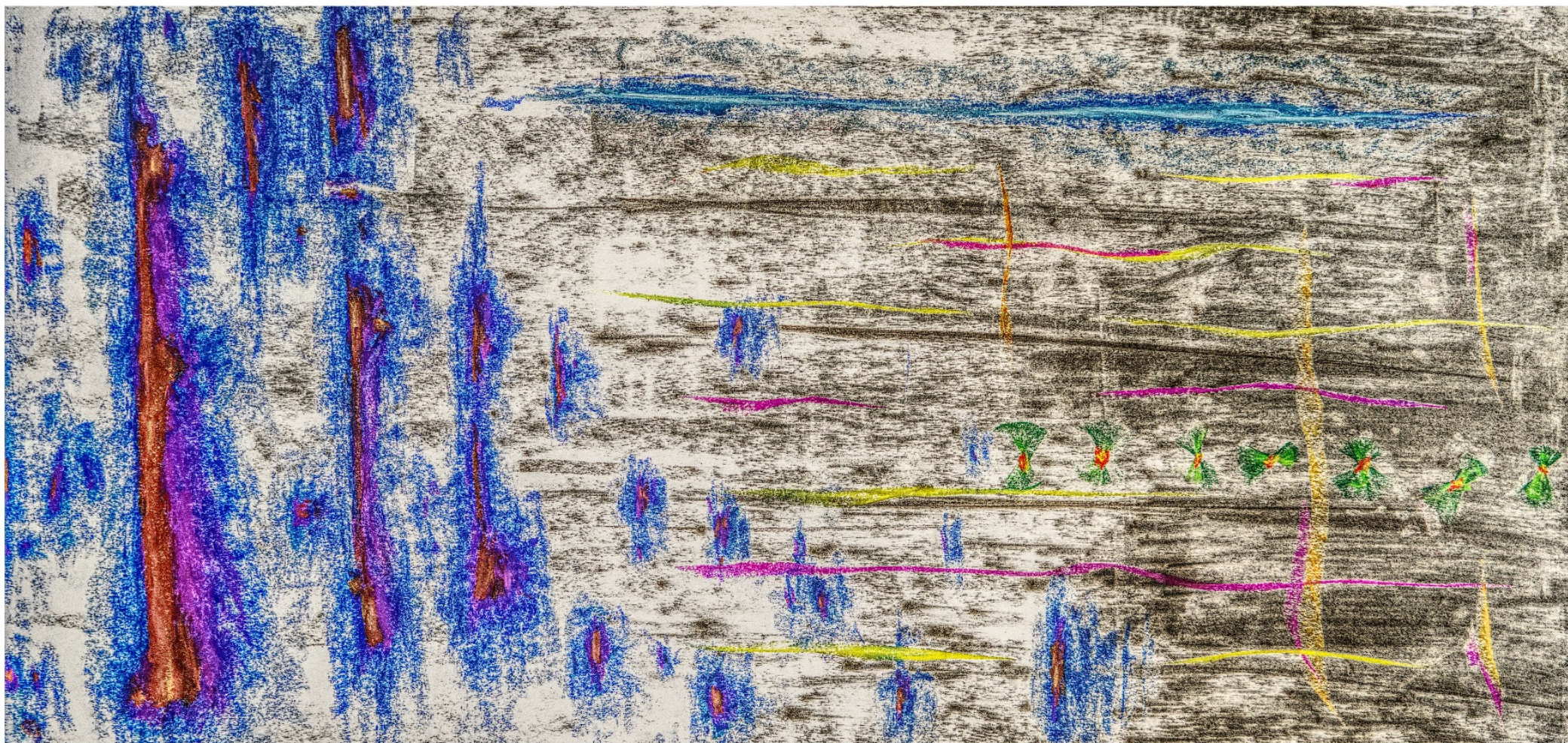
Vores værk: Vi har valgt 1966 interrupted, en genfortolkning af Daphne Orams musik, bragt til live af kunstnerne afromerm og Abi Asisa. I vores værk har vi forsøgt at visualisere musikken gennem en i identifikationsproces, hvor vi har givet tre overordnede aspekter af det auditive univers hver deres visuelle udtryk. Vi har arbejdet med rummet, stemmen og celloen samt forholdet imellem dem for at skabe en tredje helhed, der forhåbentligt yder værket fyldest.

Arbejdsprocessen startede med, at vi lyttede til stykket og delte vores tanker om farver, former og idéer med hensyn til, hvad vi hørte og så med det indre øje i overensstemmelse med tanker og ideer vedrørende synæstesi som sansende tilgang til musikken og musikopfattelsen helt generelt. Derefter lavede vi hver vores individuelle visualisering, som vi efterfølgende kombinerede til ét samlet værk. Undervejs fandt vi en arbejdsfordeling, hvor Laurids arbejdede med selve soundscapet, Solvej med celloen og Zoë med stemmen.

Til sidst valgte vi at redigere værket digitalt, hvilket også understøtter forbindelsen til Daphne Orams arbejde med at omdanne lyd igennem teknologien yderligere – teknologien inspirerer kunsten og kunsten inspirerer teknologien. Vi håber, at vores fortolkning kan inspirere til at opleve og tænke musik på en ny måde i hverdagen, hvor lyd ikke kun høres, men også ses.

Lyt til musikken her

ELSE MARIE PADE

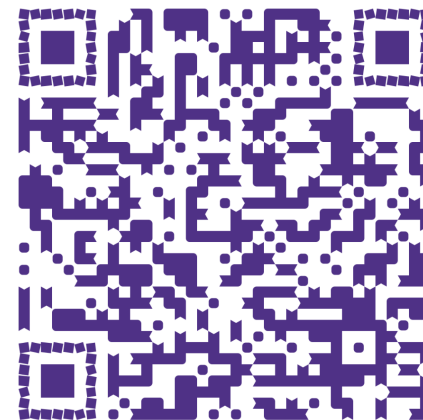
Rejsen til Bloksbjerg og Valborgsnat

Else Marie Pade - Rejsen til Bloksbjerg og Valborgsnat

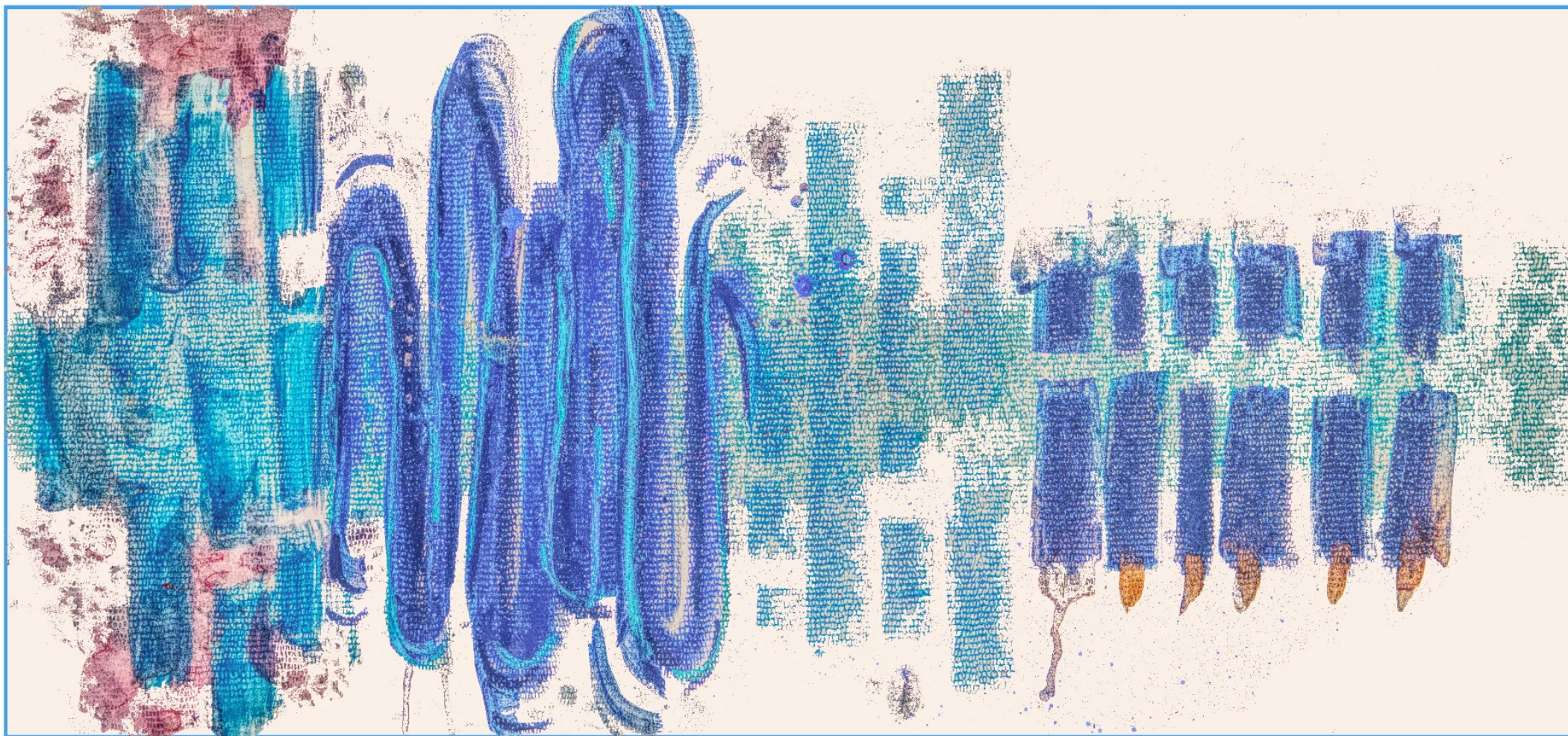
Else Marie Pade (1924-2016) var en af verdens første elektroniske kunstnere. Hun udgav i sit liv en lang række værker, heriblandt sin elektroniske suite kaldet Faust, som er baseret på Goethes klassiske myte om Faust, hvor sangen "Rejsen til Bloksbjerg og Valborgsnat" blandt andet er med. Hun formår at skabe et symbolsk og ambient lydunivers, hvor hun blandt andet bruger hvid støj til at symbolisere hvirvlende vinde på et bjerg. Sangen blev aldrig skrevet ned på noder af Else Marie Pade, da hun brugte grafiske partiturer i stedet.

Else Marie Pade var desuden aktiv i modstandsbevægelsen under 2. verdenskrig, hvor hun blev fængslet. Det var her, hun blev enig med sig selv om, at hun ville leve af musik, hvis hun slap levende derfra. Hun blev dog ikke anerkendt i Danmark før elektronisk musik blev mere mainstream i 00'erne. Dette værk er lavet ved at tage udgangspunkt i et spektrogram, da dette værktøj kan visualisere lyden af en sang, hvor den viser frekvenser frem for toner.

"Jeg hørte lydene som billeder, og jeg så billederne som lyde."

Lyt til musikken her

HERMOTO PASCOAL
Música de Lagoa

HERMETO PASCOAL

Vi valgte Hermeto Pascoal fordi vi tænkte, at det kunne være interessant at arbejde med en kunstner som ikke passer ind i musikkens normer. Man kan sige meget om Pascoal, han er multi instrumentalist og helt sin egen, men normal er han ikke. At lytte til hans musik er en oplevelse, der går ud over alle sanser, hvor man bliver overrasket hver gang.

Vi har arbejdet med stykket "Musica da lagoa", som er fængende, overraskende og anderledes. Det var svært i starten at få en idé om hvordan vi skulle få det ned på papir, men efter noget tid fik vi en skitse på plads. Vi valgte mange blå og mørke farver da de afspejler musikkens sanselige elementer og de mange former beskriver rytmen og melodien i stykket. Vores færdige produkt viser at billeder ikke nødvendigvis skal passe inden for normerne, ligesom Pascoal.

"When you really learn music, you learn all music. Music is like the air and the water. It flows from here to there, changes its aspects, but its essence is timeless. It holds the world together"

Lyt til musikken her

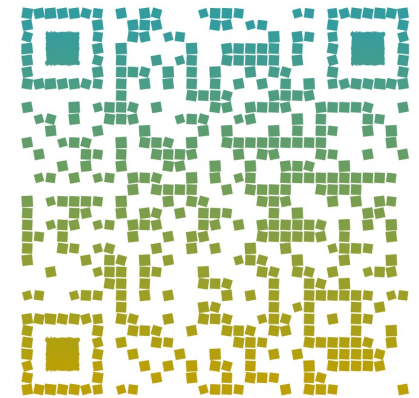
SERGEI RACHMANINOFF
Rhapsody on a Theme of Paganini,
Op. 43: XIX variation 18. Andante Cantabile

Sergei Rachmaninoffs Rhapsody on a Theme of Paganini

Vi har valgt at tage udgangspunkt i Sergei Rachmaninoffs Rhapsody on a Theme of Paganini, variation 18, fordi når man lytter til musikken, får man en fornemmelse af at stykket handler om kærlighed og der er en ro over stykket, vi hører også drømmende toner gennem hele stykket. Derfor har vi brugt de runde former (vores fire cirkler) for at vise det bløde i musikken, dem har vi farvet med gule farver, som også giver en fornemmelse af den bløde musik. Vi ville gerne have, at man kan høre musikken når man kigger på stykket, det er her hvor farverne skal hjælpe med at få musikken frem til jerm, der kigger på værket.

"He told me that my sound had the wrong colour... that sound is not something neutral: each note must have a colour, an intention, a living quality."

Ruth Slenczynska, student of Rachmaninoff.

Lyt til musikken her

KARLHEINZ STOCKHAUSEN

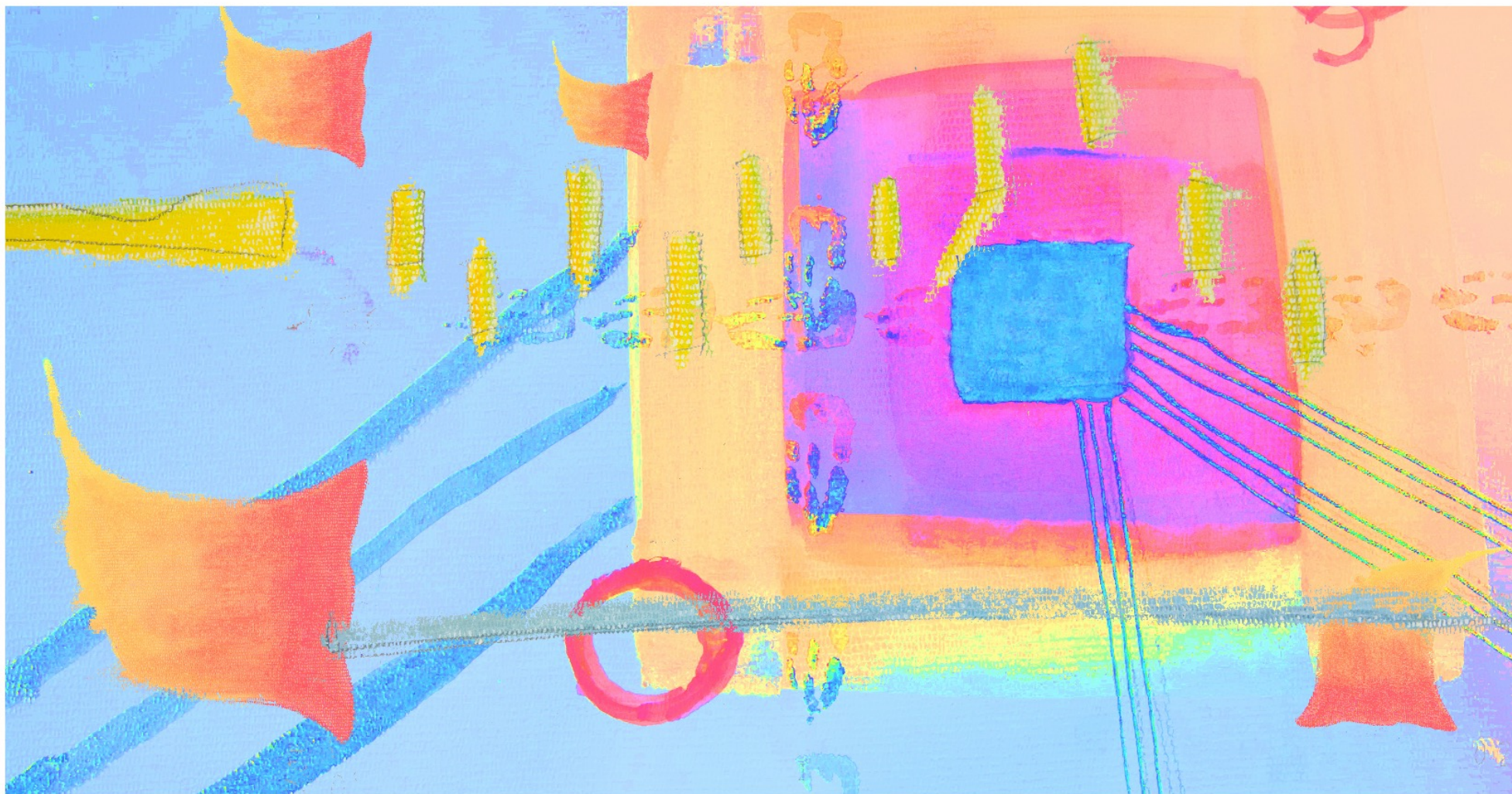
Gesang der Jünglinge

Gesang der Junglinge

Vi har i vores gruppe arbejdet med værket *Gesang der Junglinge* af Karlheinz Stockhausen. Musikstykket er præget af elektroniske lyde og en drengesopran som skiftevis er tydelig og utydelig i lydbilledet. Musikalsk havde Stockhausen en vision om at bygge bro mellem to konkurrerende retninger inden for den tids musikalske lyd og udtryk, nemlig den tyske "Elektronische Musik", og den franske "Musique Concrète". Elektronische Musik brugte kunstigt genererede elektroniske lyde, og Musique Concrète tog udgangspunkt i optagede lyde fra den virkelige verden (i dette tilfælde den menneskelige stemme, sopranen). Vi har taget udgangspunkt i de elektroniske lyde, der flydende overlapper hinanden og skifter over i en ny elektronisk lyd, og drengestemmen, sopranen der skifter mellem at være gennemtrængende og utydelig. Det kan ses i den tydelige streg med små mønstre der er inspireret af radiosignaler, som overlapper den mere udvaskede cirkulære form, inspireret af lp'er. I dette musikstykke af Stockhausen er lydende tydelige med bratte skift i karakter, tonehøjde og intensitet. Dette er med til at skabe en mystisk stemning og en følelse af uforudsigelighed. Derfor er værket også interessant at arbejde med i forbindelse med synæstesi (en kunstnerisk fortolkning af lyde og følelser til visuelle former på et lærred). Vi har skullet lægge mærke til de følelser der vækkes når vi hører musikstykket og prøvet at arbejde ud fra dem. Dette udtrykkes bl.a. med farven sort i den bølgede fede streg i værket. Vi har bevidst lavet den tydelig og dominerende og har fået cirkler og små mønstre til at vokse ud fra den. Generelt har vi tænkt i musiske og elektroniske baner, hvorfor vi har valgt at lade os inspirere af radiosignaler, lp'er og cirkler.

Lyt til musikken her

IANNIS XENAKIS
Metastaseis

IANNIS XENAKIS

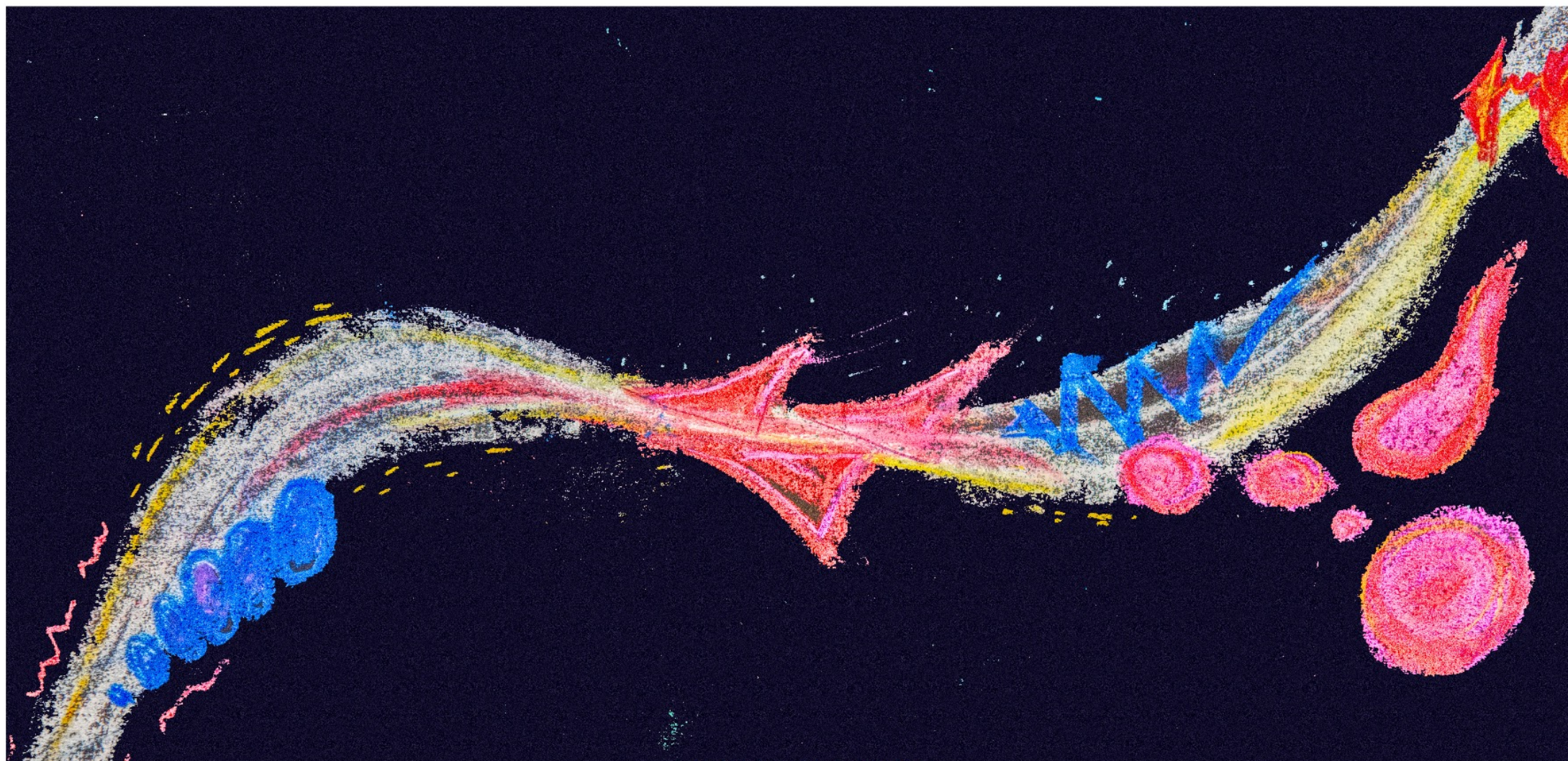
Dette værk er lavet af Defne, Vera, Louise og Katarina. Vi har valgt værket Metastaseis – Iannis Xenakis, vi oversatte hvad vi hørte i hans værk, til farver og former, og på den måde konstruerede vi et fælles sprog. lyttet til det og visualiserede det hver for sig, hvor det så blev samlet til ét værk til sidst.

“Music is not a language. Any musical piece is akin to a boulder with complex forms, with striations and engraved designs atop and within, which men can decipher in a thousand different ways without ever finding the right answer or the best one...” – Iannis Xenakis

Iannis Xenakis er især spændene at undersøge når det gælder synæstesi, da han i værket Metastaseis sammenkoblede musik og matematik. Xenakis oversatte blandt andet stryger-glissandi som rette linjer.

Lyt til musikken her

PER NØRGAARD

Terraine vagues

Per Nørgaard - terrains vagues

Vi har valgt at arbejde med 'Terrains Vagues' af Per Nørgård. Per Nørgaard har været spændende at arbejde med, fordi hans musik udvikler sig på overraskende måder og skaber nye perspektiver undervejs. På vores værk, ses Nørgårds overraskende udvikling i værket gennem vores valgte figurer i prangende farver for at fange de udtryk, stykket viser. Vi har valgt at bruge en sort baggrund for at få de stærke farver til at træde tydeligt frem. De hvide og gule linjer bevæger sig gennem billedet som et musikalsk forløb, mens de røde og blå former skaber kontraster og giver værket energi. De snoede linjer og skiftende former viser musikkens bevægelser, rytmer og forskellige lydlag.

Som grafisk partitur ønsker vi at vise hvordan musik i nogle tilfælde kan blive så abstrakt at man ikke kan skrive det ned i et traditionelt partitur. Da Per Nørgård blev komponist var dette også en del af hans overvejelser: "Den musik, jeg gerne ville høre, var der ikke". Citatet beskriver hvordan musikken kan opleves på andre og mindre traditionelle måder, og på den måde passer godt ind i overemnet "synæstesi" og alternative former for musikpartiturer.

Lyt til musikken her